

onen om en prioritering i forhold til, hvor store mængder der anvendes med rimelige tidsfrister, er et mere realistisk og håndterbart mål.

Autorisationsordningen i den kommende EU-regulering vil betyde, at særlig problematiske stoffer kun må markedsføres, hvis industrien kan dokumentere, at der ikke er nogen risiko, og forslaget fra Kommissionen er, at autorisationsordningen igangsættes straks efter vedtagelse af den nye regulering. Dermed får vi hurtigt kontrol med de farligste kemiske stoffer.

Jeg mener, at forudsigelser om stoffers farlighed ved hjælp af computerberegninger er et vigtigt beredskab i forhold til den fremtidige kemikaliregulering. Redskabet kan bruges til klassificering og mærkning af stoffer, der ikke er fuldt undersøgt.

Anvendelsen af QSAR-modeller vil givetvis få stor betydning under den nye EU-kemikalie-regulering, fordi det vil være nødvendigt at prioritere, hvilke stoffer der skal undersøges yderligere i dyreforsøg.

Det er vigtigt, at brugerne af kemikalier får tilstrækkelige oplysninger om stoffernes farlighed. Arbejdet med QSAR til brug for selvklassificering er derfor også meget vigtigt.

Danmark er langt fremme på dette område, og i det kommende samarbejde om forslag til strategien for miljø og sundhed vil Miljøministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Fødevarerministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Erhvervs- og Økonomiministeriet og Trafikministeriet vurdere, om resultaterne for modelleringerne, f.eks. QSAR-vurderinger, kan anvendes i den eksisterende lovgivning.

Jeg er enig i, at det er et problem, at miljømærkerne ikke i alle tilfælde har sat krav om indholdet af sundhedsskadelige stoffer, men når det er sagt, vil jeg gerne fremhæve, at der i mange kriteriesæt allerede er negativlister med stoffer, der ikke må indgå i et miljømærket produkt. Disse tager udgangspunkt i den viden, der er ved udarbejdelse af kriteriesættene, som bliver revideret cirka hvert tredje år.

Vi arbejder faktisk både i relation til Blomsten og Svanen for at udelukke brugen af sundhedsfarlige stoffer. Kravene stilles i forhold til den viden, der findes om stofferne i listen over farlige stoffer, EU's liste over hormonforstyrrende stoffer og Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer; men også anden viden i relation til produktgruppen inddrages.

Jeg mener, at vi allerede er på vej i den rigtige retning, så at forbrugerne kan få miljømærker,

som både tager hensyn til miljøet og sundheden. Målet er ikke nået endnu, men med tiden strammes miljømærkekriterierne, også hvad angår de sundhedsmæssige effekter.

I forbindelse med indsatsen for systematisk at kortlægge farlige stoffer i forbrugerprodukter, bliver der lavet »Gode råd til forbrugerne«, bl.a. om håndtering af kemiske produkter, så forbrugerne får også her en god og nyttig information. Forslaget om, at produkter skal mærkes, hvis de indeholder stoffer fra Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer, er ikke mulig at gennemføre på grund af de eksisterende mærkningsregler i EU.

Kl. 20.15

Det kan nok undre mig, at Socialdemokratiet nu fremsætter et forslag, som de afviste dengang, de sad i regering, netop med henvisning til, at der allerede findes en EU-mærkningsordning, og at et forslag som det stillede kan være i strid med denne ordning.

Regeringen har i den nationale strategi for bæredygtig udvikling og i forslaget til strategien »Miljø og sundhed hænger sammen« allerede tilkendegivet de kommende års indsats på dette område.

Den foreslåede tidsfrist på 5 år for en registrering og vurdering af alle kemikalier er ikke mulig at gennemføre i praksis. Det drejer sig om mange, mange tusinde kemikalier, og det ville kræve meget, meget, meget store omkostninger også for de nationale myndigheder, som jo skal gennemgå alle vurderingerne. I stedet skal vi støtte Kommissionens forslag om at prioritere de farligste stoffer og de stoffer, som produceres i størst mængde først, og dertil bruge computerberegninger til prioritering og selvklassificering.

Med hensyn til miljømærkerne har jeg allerede understreget, at det er vigtigt, at sundhedshensyn inddrages, så snart det er muligt.

Regeringen finder derfor, at det stillede beslutningsforslag bør afvises. Regeringens prioriteringer på området er allerede dækket af de igangsatte initiativer.

Med hensyn til B 156 må jeg igen melde hus forbi, ikke fordi jeg er uenig i målsætningen om en aktiv indsats over for de hormonforstyrrende stoffer, men fordi Socialdemokratiet med sit forslag simpelt hen er kommet en postgang for sent. Regeringen har allerede sammen med et flertal i Folketinget udstukket retningen for de kommende års indsats på området, og der er vel at mærke tale om en indsats med et meget højt ambitionsniveau.